

Hoge criminaliteit van niet-westerse asielzoekers is argument te meer om ze in hun eigen regio op te vangen

Posted on 12 juli 2023 by Hans Werdmölder

De beruchte nieuwjaarsnacht van 2015 op 2016 in enkele grote Duitse steden, waaronder Keulen, staat nog bij velen in het geheugen gegrift. De massale aanrandingen en berovingen, gepleegd door zo'n 1000 stomdronken, agressieve en losgeslagen mannen van Noord-Afrikaanse en Syrische afkomst, zorgden voor veel ophef en onrust. Er waren ruim 1300 aangiftes.

Voor de seksuele delicten en aanrandingen konden slechts drie daders worden veroordeeld. De toenmalige Duitse minister van justitie sprak van 'georganiseerde misdaad' en de impact op het veiligheidsgevoel van vrouwen in Duitsland was enorm.

Vluchtelingen vaker verdacht van misdrijven

De historische woorden uit 2015 van kanselier Angela Merkel, *'wir schaffen*

das',ijlen nog na bij het lezen van het boek *De Asielloterij* van Ruud Koopmans. Koopmans is hoogleraar sociologie en migratie in Berlijn. Meteen valt op dat vluchtelingen zwaar oververtegenwoordigd zijn bij de verdachten van misdrijven. In 2020 werden 136.588 vluchtelingen verdacht van een misdrijf, wat overeenkomt met 7,33 procent van alle verdachten. Bij ernstige geweldsdelicten zoals moord, doodslag en verkrachting, komen zij zeven keer vaker voor als dader dan op grond van hun aandeel in de bevolking mag worden verwacht.

De groepsverschillen lijken wat geweldsmisdrijven betreft op die van alle misdrijven. Bij zedendelicten zijn echter opmerkelijke verschillen. Zo werden Marokkaanse mannelijke asielzoekers bijna 34 keer zo vaak verdacht van een seksueel misdrijf als hun aandeel in de bevolking. Algerijnen zijn even extreem oververtegenwoordigd bij de zedendelicten als Marokkanen, namelijk 31 keer. Slechts een kwart van de Marokkaanse en Algerijnse asielzoekers is als vluchteling erkend. Bijna de helft van hen is afgewezen en heeft een gedoogstatus of is eigenlijk verplicht het land te verlaten.

Vluchtelingen kunnen ook slachtoffer zijn van geweldsmisdrijven. Tussen 2017 en 2020 werden 93 vluchtelingen slachtoffer van een doodslagdelict met een Duitser als verdachte, 643 personen binnen deze categorie werden slachtoffer van andere vluchtelingen. Koopmans schrijft hierover: 'Duitsers die vluchtelingen doden: het is een dader-slachtofferpatroon dat zich uitstekend leent voor morele paniekzaaierij, zelfkastijding van de samenleving en politieke instru-mentalisering, maar het is in feite uiterst zeldzaam.'

De harde werkelijkheid is het tegenovergestelde patroon: Duitsers als slachtoffers. Onder de verdachte vluchtelingen en asielzoekers waren relatief veel veelplegers in vergelijking met de algemene criminaliteit, 32,4 procent tegenover 27,5 procent onder alle verdachten.

Duitse slachtoffers hielpen daders vaak

Kijken we naar de aard en omstandigheden van het geweld dan blijkt dat slachtoffers vaak Duitse bekenden zijn die de vluchtelingen wilden helpen met steun en advies. Een nogal navrant gegeven. Ursula P. werd vermoord en beroofd door een buurtgenoot, aan wie ze al verschillende keren kleine geldbedragen had gegeven.

Patricia H. vergezelde haar moordenaar naar de autoriteiten en leerde hem Duits tot ook zij slachtoffer werd van roofmoord. De moordenaar zou lijden aan een posttraumatische stressstoornis en een seksuele identiteitsstoornis. Op basis hiervan kon hij zijn uitzetting met succes aanvechten. Patricia H. had nota bene zelf de doktersrekening betaald voor het consult. De moordenaar had al in drie andere landen asiel aangevraagd onder verschillende namen. Na de moord op Patricia H. gaf de arts toe dat de medische verklaring niet op waarheid berustte.

Seksueel geweld van manlijke tegen vrouwelijke vluchtelingen

En zo zijn er veel meer gevallen. In het boek lezen we ook dat veel daders, ook van de terreuraanslagen, hun ware identiteit hebben verzwegen, hebben gelogen over hun land van afkomst, hun leeftijd, etc. Dat zou ik ook doen als ik *coute que coute* erkend wilde worden als asielzoeker; het tekent wel de naïviteit bij de Duitse bevolking en overheid.

Het seksuele geweld van mannelijke tegen vrouwelijke vluchtelingen is volgens Koopmans een moeilijk te aanvaarden bijproduct van het vluchtelingenbeleid. Een Duits opvangcentrum pleitte zelfs voor onmiddellijke oprichting van aparte opvangcentra voor alleenreizende vrouwen en kinderen.

Eergerelateerde moorden

Veel moorden houden verband met seksualiteit en genderverhoudingen. Daar vallen ook de moorden onder die gepaard gaan met verkrachting. In andere gevallen hadden dader en slachtoffer een relatie gehad en wilde de dader de beëindiging door het slachtoffer niet accepteren. Er is ook een groot aantal zogeheten eergerelateerde moorden, waarbij de man, vader of broer, zijn eer wil redden door zijn dochter of zus te vermoorden.

Eer is uit onze westerse samenleving vrijwel verdwenen, vooral het gevolg van het feit dat de sociale verbanden diverser zijn geworden. Men is niet meer lid van één familie of één clan, maar maakt deel uit van verschillende netwerken. Door deze anonimiteit hoeft men zijn goede naam en eer minder snel te verdedigen. Dat is niet het geval bij grote groepen vluchtelingen en asielzoekers, die afkomstig zijn uit patriarchale samenlevingen.

Waarom heb ik mijn dochter vermoord?

Eer is geen persoonlijke eigenschap, maar een kenmerk van de groep als geheel. Het gaat om je reputatie en aanzien. 'Je leeft voor je eer' en 'een man zonder eer is als een vrouw zonder schaamte' zijn bekende Arabische gezegdes. Een onderscheid kan worden gemaakt tussen persoonlijke eer (mannelijke trots), algemene familie-eer (het familiebelang) en de seksuele familie-eer. Jarenlang heb ik, met drie collega's, cursussen verzorgd over het thema eergerelateerd geweld en wraak. De cursisten waren rechters, officieren van justitie en anderen die veel te maken hadden met Marokkaanse en Turkse verdachten.

Een van de films die we toonden was *Warum habe ich mein Tochter getötet,* het trieste verhaal van een traditionele Turkse vader. Zijn jongste dochter leefde openlijk samen met een Duitse jongeman, tot grote schande van de familie. Naar het idee van de Turkse gemeenschap had deze vader zijn dochter niet meer in de hand. De vader drong aan op een huwelijk, desnoods een foto van het 'getrouwde' stel. Uiteindelijk wist hij geen andere oplossing te bedenken dan zijn dochter te doden. Daarmee had hij zijn familie-eer gered en zat hij een levenslange gevangenisstraf uit.

Tussen 2017 en 2020 waren er in Duitsland bijna tweeduizend slachtoffers van moord en doodslag met vluchtelingen als verdachten (waarvan driehonderd van voltooide misdrijven): dat zijn bijna vijfhonderd slachtoffers per jaar. In dezelfde periode werden meer dan drieduizend vrouwen verkracht, door een of meer vluchtelingen.

Waarom is Oekraïne anders? Het gaat om vluchtelingen uit een directe oorlogssituatie, de geografische afstand tussen Oekraïne en Duitsland is geringer dan bijvoorbeeld tussen Amsterdam en Madrid, de gevluchte Oekraïners vormen een betrekkelijk homogene groep, ze hebben een hoger opleidingsniveau, onder hen zijn relatief veel vrouwen en kinderen, ze hebben een verblijfsrecht en toegang tot de arbeidsmarkt.

De onderliggende verschillen noemt Koopmans niet of je moet goed tussen de regels door kunnen lezen. Oekraïners hebben dezelfde huidskleur als de autochtone, ontvangende bevolking, ze hebben een gelijke geloofsachtergrond en in cultureel opzicht verschillen ze niet veel van elkaar. Dat er wel degelijk culturele verschillen zijn, zal pas later manifest worden. Je merkt pas hoe nationaal

geconditioneerd je bent als je in het buitenland verblijft. Na een half jaar voel je hoe dat botst. Iets wat elke migrant ervaart. Zo wordt Nederland, met Letland, Noorwegen en Zweden gezien als extreem feminien.

De moeder van Susanne kreeg geen antwoord

Op 23 mei 2018 werd de veertienjarige Susanne Feldmann in Wiesbaden vermoord en verkracht door een 21-jarige Iraaks-Koerdische vluchteling. De moeder van Susanne, die in 1991 als joodse vluchteling uit Moldavië naar Duitsland was gekomen, schreef een emotionele open brief gericht aan Angela Merkel. Zij hield de bondskanselier verantwoordelijk voor de brute moord op haar dochter. Ze kreeg geen antwoord en Facebook verwijderde het bericht.

In Nederland wordt niet meer geregistreerd naar etniciteit, zodat we niet precies weten wat de aard en omvang van het geweld is. Maar ik neem aan dat de situatie in Nederland niet veel anders is dan in Duitsland.

Het bovenstaande is misschien een argument te meer om te stoppen met de asielopvang van mensen buiten Europa en asielzoekers op te vangen in de regio.

Hans Werdmölder *is criminoloog en antropoloog. Hij is onder meer de biograaf van prof A.N.J. den Hollander:* ***Den Hollander – Dwars boegbeeld van de Nederlandse sociologie****. Het boek is een uitgave van Uitgeverij Blauwburgwal en* ***HIER*** *te koop.*

Wynia's Week *verschijnt 104 keer per jaar met even onafhankelijke als broodnodige berichtgeving. De donateurs maken dat mogelijk.* ***Doet u mee?*** *Hartelijk dank!*